

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

PRIM-REDACTOR: ION N. CESADESCU || REDACTOR-PROPRIETAR: I. S. CĂDREANU

ABONAMENTUL

Pe an, în România	30 lei
6 luni	16 „
3 luni	8 „
Stăinătate: 40 lei pe an, 20	6 luni

Apare de două ori pe săptămână
sub direcțiunea unui comitet

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

Redacția & Administrația
București, CALEA RAHOVEI—5
Lângă Palatul Justiției
TELEFON № 1698**S U M A R**Cererile reconvenționale la judecătorii de pace, de d-l
Dem. D. Stoenescu;**JURISPRUDENȚA:**Curtea de casație, s. III: *Ministerul de Finanțe cu firma Pallaschek Schebier*;Idem, *Minist. de Finanțe cu Ecaterina Coandă și Căp. comandor I. Coandă*;Curtea de apel, s. I: *Preoțul Teodor Iordăchescu cu Ion Ionescu*;Tribunalul Ilfov, s. I: *Ioana D. Zane contra lui Ion Păun și Voica Păun*;Jud. ocol. Gilortu, jud. Gorj: *Competință*;Trib. Civil din Gand (Secția civilă): *Verificare de scripte. Idem: Onorariul medicului.*

Informațiuni.

Cererile reconvenționale la judecătorii de pace

În legea judecătorilor de pace relativ la cererile reconvenționale avem numai articolul 57, care spune: «Judecătorii de ocol sunt competenți a judeca cererile reconvenționale ce se fac cu ocazia unei acțiuni, în aceleași limite de valoare și de întindere ca și acțiunea principală».

Iar în noua lege de procedură civilă este articolul 61, în care găsim aliniatul al doilea: «cererea reconvențională se va face înaintea judecătorului cererii principale, când ea este în legătură cu aceasta din urmă sau cu mijloacele de apărare ce i se opun».

Deci, numai două articole în toată legislația noastră privitoare la cererile reconvenționale, a căror teorie este foarte importantă mai cu seamă la noi.

Cum le vom rezolva chestiunile care se vor naște din cererile acestea? Socotesc că după principiile generale ale dreptului; tot cam așa s'a pronunțat și Tribunalul din Vâlcea: «Deosebirea între simpla apărare, care se poate opune pe cale de excepțiune și între apărări de acelea care trebuiesc introduse pe cale de acțiune reconvențională formală, nu este definită nicăeri prin nici o lege, în cât chestiunea urmează a se rezolva

după principiile generale...» (*Curierul Judiciar*, No. 40 din 1902).

*

Ce sunt cererile reconvenționale? Cererea reconvențională este o cerere incidentă formată de un pârât, care cere a se recunoaște sau lichida o creanță ce pretinde că o are în privirea reclamantului, pentru a o opune în compensație după ce va fi fost recunoscută și lichidată, după cum o definește D-l Mihai Nițescu (*Curierul Judiciar*, 1902, pag. 639). Sau cum e definită și mai concis de D-l Stefan I. Frumușeanu, o acțiune pe care pârâtul o opune acțiunii reclamantului, înaintea aceleiași instanțe și sub forma incidentă. (Theoria cererilor reconvenționale. T.-Severin, 1897, Tip. Samitca, pag. 6); complectată prin definiția Curții de apel Iași secția I, «ca un mijloc de apărare, având de scop reducerea sau stingerea acțiunii principale» (*Curierul Judiciar*, No. 11 din 1901).

*

Când sunt admisibile aceste cereri?—Conform doctrinei, aceste cereri reconvenționale sunt admisibile în următoarele cazuri, dacă judecătorul e competent:

a) Dacă cererea reconvențională are aceeași origină cu cererea principală;

b) Dacă constituște o apărare directă în contra acțiunii principale;

c) Dacă provenind dintr'o altă cauză de cât a acțiunii principale tinde la datorii nelichide la începutul instanței, dar susceptibile de a fi lichidate în cursul ei.

De și acestea sunt cazurile de admisibilitate ale cererilor reconvenționale, totuși art. 57 al 1. j. de pace este o derogare de la principiile doctrinei, fiind-că vedem, că ele ar părea că nu pot fi admise, de cât în aceleași limite de valoare și întindere ca și acțiunea principală. Ca consecință, dacă cererea reconvențională trece de competența judecătorului de pace, acesta trebuie să și decline competența și pârâtul va fi obligat să-și ceară dreptul pe cale principală.

Dacă acțiunea principală este urgentă, judecătorul fondului ar putea chiar să nu țină în seamă cererea reconvențională, care ar îndepărta rezolvarea ei. Casația s'a pronunțat: Când în contra unei acțiuni de natură urgentă se face de intimat o cerere reconvențională, judecătorul fondului are drept a trece peste această cerere, rezervând părții dreptul de a și-o exercita prin o acțiune separată, dacă pentru judecarea ei necesită întârzieri prin îndeplinirea diferitelor proceduri preparatorii și probatorii (*Buletin, Casația*, 1893, pag. 93, No. 117 și 1883, pag. 39, No. 24); deci este lăsată la aprecierea judecătorului fondului această chestiune.

Ceea-ce a dat naștere discuțiunii art. 57 este că se zice în el că cererea reconvențională să fie în aceleași limite de valoare și de întindere ca și acțiunea principală. Dar ce înțelege legiuitorul prin acțiunea principală?

Acțiunea căreia i se opune cererea reconvențională sau că cererea reconvențională să nu depășească competența judecătorului de ocol?

De acord cu d. *Corneliu Botez* cred că intenția legiuitorului din 1896 a fost ca și a celui din 1894, că judecătorul de ocol poate să judece cererile reconvenționale, *intru cât obiectul lor nu întrece competența*, după cum se prevede în art. 9 al legii j. de pace din 1894 (coresp. art. 57 din 1896). Și aceasta reese și din dezbaterile Corpurilor Legiuitoare din 1894. (Vezi și *codicele de ședință al judecătorului de pace*, ediția II, Botoșani, 1906, Vol. I, pag. 197—198), *Controversele legii j. de pace*, de același, p. 78, 79 și în *Dreptul* din 1900, No. 53 o hotărâre a tribunalului Iași cu adnotația d-lui *D. Alexandrescu* — contra *Curierul Judiciar* 121/903, 71/903).

Cum trebuiesc formulate cererile reconvenționale? — Din textul legii judecătorilor de pace și al procedurii civile nu reese de loc felul în care pot fi prezentate cererile reconvenționale. Scris sau verbal?

Din legea *timbrului* reese că trebuiesc formulate în scris, intru cât în articolul 20, al. 13, legea din 24 Februarie 1906 se prevede taxa timbrului fix de 2 lei pentru cererile reconvenționale, ceea ce și în practica judecătorească tot așa este admis.

La Francezi se pot formula, în ședință, prin concluziuni orale. (Vezi *Botez*).

*

Scopul cererilor reconvenționale. — Această cerere numită reconvențională a cărei origină vine dela Romani, are un triplu scop: înlăturarea posibilității unei pagube, care s'ar putea aduce prin o insolvabilitate a reclamantului, ve-

nită în urma executării pârâtului, care cerere și-ar valorifica-o separat; scurtare de timp și imputinarea cheltuelilor judecătorești, indestul de cunoscute ca costisitoare.

De aceia în general, grație articolului 61 pr. civ., judecătorul când primește cererea reconvențională, când îndeplinește condițiile cerute de lege, trebuie s'o admită în principiu și să o conexeze cu acțiunea principală (*Gr. Tocilescu*, *Proced. civilă*, III; *Al. Șendrea*, *Proced. civilă*, pag. 435; *Botez*, vol. I, pag. 199; *Dreptul* 78/97).

Condițiunile cerute de art. 61 pr. civ. sunt ca cererea reconvențională să fie în legătură cu cererea principală sau cu mijloacele de apărare ce i se opun; și mai poate să provie și din cauză diversă, dar conexă cu acțiunea principală;

Aceste chestiuni sunt lăsate la aprecierea instanțelor de fond, scăpând de controlul Curții de Casație (*Bul. Cass.* 1481/901).

Din art. 61 pr. civ. reese că cererea reconvențională trebuie adresată numai la instanța la care este și acțiunea principală, de oare-ce prin ea se vor micșora sau nimici efectele acțiunii principale (vezi și hotărârea Trib. Ilfov; *Dreptul*, pag. 443/1898).

Cu toate că condițiile cererilor reconvenționale sunt cerute numai de procedura civilă, fiindcă legea judecătorilor de pace prin art. 57 nu cere totuși, cred că trebuiesc cerute acele condiții, făcând aplicația art. 61 pr. c. al cărui text este imperativ.

*

Sistemele condițiilor cerute la o cerere reconvențională. — D. Mihail Nițescu în *Curierul Judiciar* 77/902 a expus într'un mod foarte clar sistemele legislației franceze, arătând ast-fel la fie-care condițiunile cerute pentru admiterea unei cereri reconvenționale, escludând legislația geneveză din care s'au luat diferite articole, de oare-ce relativ la cererile reconvenționale n'are nici o dispoziție.

Iată sistemele în număr de trei: *Sistemul Laurent și Colmet de Senterre* admite cererea reconvențională, în prima instanță, fără nici o restricție, fie ea conexă sau nu, cu cererea principală, aibă ori nu ceva de comun între ele; *Sistemul Casației Franceze* (Sirey) cere ca cererea reconvențională să atârne în totul de cererea principală; și *Sistemul Naquet, Bonfils, Garsonnet* pretinde ca cererile să fie cel puțin conexe sau cererea reconvențională să serve drept mijloc de apărare în potriiva cererii principale sau cum se exprimă jurisprudența română să fie îndreptată în contra părții reclamante și să aibe un obiect

omogen cu afacerea pusă în desbateri (Trib. Suceava, *Dreptul*, p. 152/1893).

După cum se vede legislația noastră a urmat ultimul sistem.

*

Admiterea în principiu și conexarea. — Mai sus am spus că judecătorul după ce va admite în principiu o va conecta cu acțiunea principală, trebuind a fi rezolvată cu reclamația originală, neputându-se rezerva judecarea ei deosebit, când s'a admis în principiu (*Dreptul*, p. 279/86).

D'aci se nasc mai multe cazuri:

Dacă acțiunea principală se judecă în ultima instanță și cererea reconvențională e cu apel? Nu putem găsi nicăeri dispozițiuni relative la această chestiune. Discutând-o în doctrină s'a ajuns și aci, în general, la părerea ca judecătorul să se pronunțe în prima instanță — fiind o prorogare legală a competenței — căci se respectă și principiul celor două grade de jurisdicție; înlăturându-se părerea nerațională că cererea reconvențională fiind accesorie trebuie să urmeze soarta acțiunii principale. Aceasta reiese și din decizia No. 195/98 a Casației, *Bul. Cas.*, p. 725.

Când *ambele se judecă în prima instanță*, nu e nici o dificultate; partea nemulțumită are dreptul apelului.

Când cererea reconvențională are de obiect plata unei sume mai mari de 1500 de lei, judecătorul de pace nu are facultate fie de a reține numai judecata cererii principale, fie de a le trimite pe amândouă prin declarare de competență la tribunalul în drept a le judeca, ca la francezi (conform art. 8 l. just. pace din 1838), ci trebuie să reție și să judece acțiunea principală, dacă e de competența sa, iar pentru cererea reconvențională să-și decline competența, însă judecătorul rămâne competent, chiar dacă creanța ce formează temeiul cererii reconvenționale depășește această sumă, când pentru o parte din ea se opune compensația legală care se operă de plin drept, prin singura putere a legii, conform art. 1290 C. civ. Și nu este de cât o simplă excepție de stingere parțială sau totală a creanței care formează obiectul acțiunii principale. Judecătorul de ocol e în drept a o examina chiar dacă părătul susține că a plătit reclamantului o sumă superioară însăși competenții judecătorului de ocol. (Vezi C. Botez).

*

Soluțiunile care le poate da judecătorul sunt următoarele: admiterea acțiunii principale și a cererii reconvenționale; respingerea amândorora, admiterea uneia și respingerea celei-lalte; și contrar, respingerea uneia și admiterea celei-lalte.

*

Teoria cererilor reconvenționale în mod doc-

trinar, arătând *definiția, caracterul, origina, formele* sub care se poate prezenta nu m'am încercat s'o fac în mod larg în acest mic studiu, fiind-că se poate găsi mai la toți autorii, care s'au ocupat cu chestiunea aceasta de procedură civilă.

Aici am voit, pe cât am putut, din practica mea și a altora, a arăta cum se pot prezenta cererile reconvenționale la judecătoriile de ocol, unde se prezintă zilnic sub numeroase aspecte. Și am redat toate chestiunile fragmentar, sperând a fi complete mai târziu.

Bibliografie. Ștefan I. Frumușeanu, *Teoria cererilor reconvenționale*, 1897, T.-Severin; Corneliu Botez, *codicele de ședință* al judecătorului de pace, Ed. II, vol. I, 1906, Botoșani; p. 196—202; Mihail Nițescu, *cererea reconvențională înaintea judecătorului de ocol*, *Curierul judiciar*, 1902, No. 77; F. Ciorapciu *Enciclopedia juridică*, Vol. I, fascic. I, 1905, p. 280—282; Nic. M. Pârvulescu, *Competința judecătorului de pace cu privire la cererile accesorii*, *Curierul judiciar* 1902, No. 67.

Dem. D. Stoenescu

Graiova

Advocat

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. III

Audiența de la 23 Octombrie 1906

Președenția D-lui R. N. OPREANU, Consilier

Ministerul de finanțe cu firma Pollaschek Scheiber

Legea timbrului. — Transmisiune de proprietate. — Taxă de înregistrare. — Dovedirea transmisiunii proprietății de către fisc, când părțile s'au sustras de la taxă, făcând un act simulat. — Mijloacele de dovadă enumerate de art. 52 din legea timbrului nu exclud administrarea probei cu marturi și a presupțiunilor, din partea Statului, pentru stabilirea simulațiunii. — Art. 1198 C. civil.

După art. 52 din legea timbrului, transmisiunile de proprietate și vânzările de păduri se pot dovedi, în cazul când părțile s'au sustras de la plata taxei de înregistrare, prin rolurile de contribuțiune, prin posesiunea de fapt a imobilului, prin folosința și perceperea veniturilor.

Când partea a recunoscut în instanța de contravențiune, că posedă de fapt o pădure, dar o exploatează nu ca proprietar, ci ca procurator al altei persoane, fiscul poate administra or ce fel de probe spre a stabili că procura invocată este simulată și ascunde o vânzare, pentru care nu s'a plătit taxa cuvenită fiscalului; de oare-ce statul, ca terță persoană, nu a putut să-și procure probe scrise pentru a dovedi simulațiunea procurei, și deci poate administra, conform art. 1198 Cod civil, or-ce soi de probe în această privință.

Deciziunea No. 216/906. — Casată, în urma recursului făcut de Ministerul de finanțe, sentința trib. Gorj No. 55/906 dată în proces cu firma Pollaschek Scheiber.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Zeuceanu din partea recurentului în desvoltarea motivului de casare, și
Pe d-nii avocații Titu Frumușeanu și Delavrancea în combateri.

Deliberând,

Asupra motivului I de casare :

«Eroare grosieră de fapt, nemotivare și greșită interpretare a art. 52 din legea timbrului.

«Societatea forestieră Pollaschek Scheiber a fost pusă în contravenție la legea timbrului pentru că exploatează pe propriul său cont mai multe păduri în munții Gorjului, fără a-și fi plătit taxele de înregistrare în momentul când i s'a făcut transmiterea acestei exploatare.

«Tribunalul anulează procesul verbal de contravenție pe motiv că numita societate nu face exploatare pe propriul său cont ci ca procuristă a primului exploatare.

«Pentru a ajunge la această soluțiune tribunalul se întemeiază pe o serie de considerațiuni cari sunt nu numai neexacte în fapt și în contrazicere cu dovezile și actele produse de fisc, dar care singură sau împreună nu sunt de natură a justifica concluzia adoptată de tribunal. Din acest punct de vedere hotărârea tribunalului conține o eroare gravă de fapt și este lipsită de or-ce motivare. Apoi tribunalul bazat pe art. 52 din legea timbrului refuzând să se pronunțe asupra prezumțiilor invocate de fisc pentru a dovedi că mandatul prezentat este un act simulat, interpretează greșit dispozițiunile art. 52 care nu pot avea aplicațiune când contravenientul produce un act contra fiscului».

Având în vedere că, din sentința trib Gorj No. 55/906 ce este supusă recursului, rezultă că firma Pollaschek et Scheiber, prin procesul verbal dresat de Er. Bengliu administratorul financiar din Gorj cu data de 10 Octombrie 1905 și aprobat de Ministerul de finanțe prin decizia No. 72651/905.—a fost condamnată să plătească Statului în baza art. 23, 45, 79, 84 și 86 din l. timbrului ca contraveniență, lei una sută amendă de timbru, 10 lei taxă de timbru 120000 lei amendă la taxa de înregistrare, și 60000 lei taxa de înregistrare, la prețul de două milioane lei, valoarea instalațiunilor și a pădurilor din munții Salinele, Tărtărau, Tâmpa, Poiana Mueri și Larga pendinte de comunele Novaciu, Cioeada și Cernadia, exploatare de numita firmă, pentru că aceste păduri și instalațiuni ar fi cumpărate de Pollaschek et Scheiber de la Toroscay Baich fără să fi plătit taxele de înregistrare;

Având în vedere că firma Pollaschek et Scheiber, făcând apel, tribunalul prin sus-menționata sentință infirmă procesul-verbal de contravențiune, și apără pe apelanți de veri-ce taxă sau impozit, pe motiv că numita firmă este mandatară contelui Toroscay și Baich proprietarii pădurilor și al instalațiunilor; că în contra acestei sentințe Ministerul de finanțe a făcut recursul ce este a se judeca;

Considerând că Statul, pentru ca să stabilească că firma Pollaschek et Scheiber este proprietara pădurilor ce exploatează, s'a întemeiat pe faptul posesiunei acestor păduri și perceperei veniturilor de către numita firmă,

Considerând că înaintea-tribunalului, intimații în recurs au recunoscut că posedă pădurile, dar au adăugat că posedă pentru și în numele lui Toroscay și în virtutea unei procure autentice ce poartă data de 14 Decembrie 1901 legalizată de notarul regesc din Buda-Pesta;

Considerând că recurentul a obiectat că această procură este simulată, făcută cu fraudă, în scop de a acoperi un act de vânzare, sau o cesiune de drepturi incorporale fără plata taxelor de înregistrare; că pentru a face această dovadă Statul a invocat mai multe prezumțiuni;

Considerând că tribunalul, în loc de a discuta acele prezumțiuni și a se pronunța asupra temeiniciei lor,

declară că prezumțiunile nu sunt admise, de oare-ce conf. art. 52 din legea timbrului singurele probe de cari Statul ar putea să se prevaleze pentru dovedirea alegațiunilor sale ar fi numai acele prevăzute de acest text de lege;

Considerând că odată ce intimații în recurs, au recunoscut înaintea instanței de fond că de fapt posedă pădurile ce exploatează în munții jud. Gorj, cesiunea de a se ști dacă această posesiune se exercită cu titlu de procurator în numele contelui Toroscay et Baich sau animo domini cu titlu de proprietar, era o cesiune care se putea rezolva prin tot felul de probe ce părțile au invocat și prin urmare și prin prezumțiuni;

Considerând că tribunalul, declarând că în asemenea împrejurare prezumțiunile nu sunt admise, a dat o greșită interpretare art. 52 din legea timbrului, a violat art. 1198 din Cod. civ., de oare-ce Statul ca terță persoană nu a putut să-și procure probe scrise pentru a dovedi simulațiunea procurei produse de intimați;

Că așa fiind, fără a mai discuta motivul II de casare, găsindu-se întemeiat motivul I invocat, sentința supusă recursului cată a fi casată;

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

Audiența de la 28 Noembrie 1906

Președenția D-lui C. C. ȘTEFANESCU, Președinte

Ministerul de Finanțe cu Ecaterina Coandă și căpitan comandor I. Coandă

Restituire de taxe de înregistrare. — Cerere adresată la tribunal. — Judecată în camera de consiliu. — Procedură excepțională limitată la cele trei cazuri prevăzute de art. 61 l. timbr. — Cerere de restituire bazată pe art. 992 cod. civil. — Calea ordinară prescrisă de dreptul comun.

Autoritatea lucrului judecat. — Elemente. — Explicarea dispozitivului prin considerentele hotărârei. — Art. 1201 cod. civ.

Partaj. — Caracterul declarativ al partajului. — Ficțiune legală. — Dobândirea unui imobil succesoral de către un moștenitor. — Obligarea moștenitorului de a da o sumă de bani comoștenitorului său. — Dobândire de la defunct, iar nu de la comoștenitor. — Dacă este loc la taxă de înreg. p vânzare. — Art. 786 cod civ.

1. Potrivit art. 61 din legea timbrului, cererile de restituire de taxe de înregistrare trebuie să fie adresate tribunalului, care judecă în camera de consiliu. Această regulă, însă, nu este generală, ci restrânsă numai la cele trei cazuri anume indicate în acest text.

Așa dar, o cerere de restituire, bazată pe dispozițiunile art. 992 din codul civil, urmează să fie îndreptată pe căile ordinare prescrise de dreptul comun.

2. Autoritatea lucrului judecat rezidă nu numai în dispozitivul unei hotărâri, ci și în considerentele pe care judecătorul se întemeiază, precum și în concluziunile puse de părți, cari sunt adevărate elemente constitutive ale dispozitivului; căci numai din examinarea acestora se poate ști ce s'a dedus în judecată și cât s'a judecat.

3. Conform principiului statornicit de art. 786 cod. civil, partajul între comoștenitori este declarativ, iar nu atributiv de proprietate.

Prin urmare când, în baza unui act de partaj, un imobil succesoral revine unui moștenitor, care se obligă a plăti comoștenitorului său o sumă de bani, se consideră printr'o ficțiune a legii, că imobilul a fost dobândit de la decujus, iar nu de la comoștenitor. Deci, nu se poate zice, că partajul ar cuprinde un act de vânzare între comoștenitori, și că deci ar fi loc la plata unei taxe de înregistrare pentru vânzare.

Decisiunea No. 268/906. — Respins recursul făcut de Ministerul de Finanțe contra sentinței tribunalului Covurlui s. I No. 149/905, dată în proces cu Ecaterina Coandă.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Marinescu în dezvoltarea motivelor de casare, și pe d-l avocat M. Flechtenmacher în combateri.

Deliberând,

Asupra primului motiv de casare ast-fel formulat:

«Exces de putere și violarea art. 61 după legea timbrului și greșită interpretare a art. 992 C. civ.

«D-na Ecaterina V. Poenaru, intentează Ministerului de finanțe și Administrației financiare Covurlui o acțiune, înaintea jud. ocol. din Galați, cerând restituirea unei taxe de 804 lei percepută la un act de partagiū.

«Judecătorul de ocol își declină competența pe cuvânt că după art. 61 din legea timbrului toate restituirile de taxe se cer de la tribunalul civil în resortul căruia s'a făcut actul. Trib. de Covurlui reformează cartea de judecată a judecătorului de ocol, găsind că rău judecătorul de ocol și-a declinat competența, fiind-că cererea de restituire a d-nei Ecaterina Poenaru era făcută pe temeiul art. 992 Cod. civil. iar nu pe temeiul art. 61 din legea timbrului. Declarându-se competente tribunalul, în urmă în lipsa avocatului Statului, condamnă pe Ministerul de Finanțe să restituie d-nei Poenaru suma de lei 579 bani 40. La cererea de revizuire a Ministerului tribunalul își menține modul de a vedea și respinge revizuirea cerută de Stat. Tribunalul de Covurlui întemeindu-se pe art. 992 C. civ. greșește, căci nu intră în prevederile acestui articol restituirile de taxe, căci restituirile de taxe sunt guvernate de art. 61 din legea timbrului, legea posterioară Codului civil, iar nu de Codul civil, ori art. 61 este guvernat și se aplică la toate restituirile de taxe ori cară ar fi ele, art. 992 C. civ. este dar greșit interpretat și aplicat în afară de cadrul ce legea îi prescrie.

«In asemenea condițiuni hotărârea tribunalului de Covurlui este dată cu exces de putere și cu violarea vădită a art. 61 legea timbrului».

Având în vedere sentința atacată cu recurs;

Având în vedere că din această sentință rezultă că, moștenitorii Mariei Doicui, procedând la împărțirea averii decedatei lor mame, au convenit, pe cale de bună înțelegere, că imobilul succesoral prevăzut la No. 1 al actului de partagiū din 2 Noembrie 1901 să rămăie surorii lor Caterina Poenaru astă-zii Coandă, cu obligațiune pentru aceasta din urmă ca să plătească fratelui său Alexandru Doicui 19312 lei bani 50; că Administrațiunea Financiară din județul Covurlui — pretinzând că suma de 19312 lei bani 50, ce Caterina Coandă se obligase să plătească, este prețul părții succesoriale a fratelui său — a încasat o taxă de înregistrare de 3% în valoare de 579 lei în comptul vânzării acestei părți; că mai târziu Caterina Coandă, crezând că taxa de înregistrare ce plătise nu este prevăzută de lege, a chemat în judecată pe Ministerul de Finanțe înaintea Trib. Covurlui, cerându-i conform art. 61 din legea timbrului să'i restituie suma încasată ca plătită fără cauză; că la ziua înfățișării, Caterina Coandă se dezistă de la instanța angajată, declarând că a intentat o altă acțiune pe cale ordinară la judecătoria ocol. I din Galați pentru această restituire și Trib., întemeindu-se pe această declarațiune, îi respinge cererea ca nesusținută; că Caterina Coandă continuând noua instanță, judecătoria își declină competența pe motiv că, potrivit art. 61 din legea timbrului, numai Trib. era competente de a ordona asemenea restituiri; că Caterina Coandă făcând apel în contra cărței de judecată în chestiune, Tribunalul după debateri contradictorii între părțile litigante, asupra incidentului de necompetință, admite apelul, se declară

competente și evoacă fondul; că înainte de a se discută fondul Ministerul de Finanțe se retrage din instanță și Tribunalul găsind acțiunea intentată de Caterina Coandă ca justă și bine întemeiată, o admite în lipsa Ministerului de Finanțe pe care îl condamnă să restituie suma de 579 lei; că, în urmă, Statul cerând revizuirea hotărârei pronunțate, pentru motivul că nu a fost apărât, Tribunalul după ce admite revizuirea în principiu, o respinge în fond ca neîntemeiată;

Considerând că este adevărat, că potrivit articolului 61 din legea timbrului cererile de restituire a taxelor de înregistrare trebuie să fie adresate Tribunalului, care judecă în camera de consiliu, dar acest principiu nu este general, ci restrâns numai la cele trei cazuri anume indicate în acel text;

Considerând că cererea de restituire ce face obiectul hotărârei supuse recursului nu intră în nici unul din cazurile prevăzute de art. 61 din legea timbrului;

Considerând că calea deschisă de art. 61, fiind o cale excepțională, este de drept strict și nu poate fi deschisă prin analogie la ori-ce fel de cereri de restituire de taxe ce ar fi îndreptate în contra Ministerului de Finanțe.

Considerând că ast-fel fiind acțiunea intentată de Caterina Coandă în contra Ministerului de Finanțe, eșind din cadrul acțiunilor prevăzute de art. 61 din legea timbrului, era de competența Tribunalului ordinar; că prin urmăre Tribunalul de Covurlui, declarându-se competente de a judeca această acțiune în urma apelului de care fusese sesizat, departe de a fi violat art. 61 din legea timbrului și a fi comis un exces de putere, a făcut din contră o justă aplicațiune a acestui text și deci întâiul motiv de casare este nefondat;

Asupra motivului II de casare:

«Violarea art. 1201 C. civ.

«Intimata în recurs înainte de a intenta la judecătorul de ocol acțiunea în restituire intentează aceeași acțiune înaintea tribunalului de Covurlui S. II și tribunalul prin sentința cu No. 156 din 1904 în conformitate cu cererea avocatului Ministerului de Finanțe a respins acțiunea ca nesusținută și cu drept de recurs. Această hotărâre ne mai fiind atacată pe nici o cale de reformare, tranșase pentru totdeauna litigiul între părți, constituind ast-fel lucrul judecat. Trib. de Covurlui S. I, în hotărârea sa cu No. 149/905 atacată cu recursul de față, înlătură lucrul judecat propus de reprezentantul Statului pe motiv că înaintea tribunalului Covurlui S. II D-na Ecaterina V. Poenaru s'a desistat pur și simplu deși dispozitivul hotărârei tribunalului Covurlui S. II respinge ca nesusținută acțiunea, fără să ia act de desistarea părții reclamante, judecând ast-fel tribunalul Covurlui S. I, violează art. 1201 Cod. civ. și înlătură lucrul judecat pe care Ministerul de Finanțe l'a invocat în apărarea sa».

Considerând că este constant în fapt că, înainte de a fi intentată la Judecătoria Ocolului I Galați acțiunea judecată prin hotărârea atacată astă-zii cu recurs, fusese îndreptată, conform art. 61 din legea timbrului, la Trib. de Covurlui; că acest tribunal prin sentința No. 156/904, o respinsese ca nesusținută, în urmă declarațiunii ce Caterina Coandă făcuse la ziua înfățișării cum că retrage pretențiunea sa și că și rezervă dreptul de a urmări pretențiunea sa pe cale ordinară;

Considerând că instanța de fond respinge excepțiunea lucrului judecat tras din hotărârea Trib. Covurlui No. 155/904 mai sus menționată, pentru motivul că prin acea hotărâre nu s'a judecat fondul, ci s'a respins acțiunea pe temeiul declarațiunii de dezistare făcută de Caterina Coandă;

Considerând că, pentru a decide dacă o hotărâre are caracterul lucrului judecat, nu este de ajuns a examina numai dispozitivul acelei hotărâri, ci încă considerantele pe cari judecătorul se întemeiază și concluziunile puse de părți, cari sunt adevăratele elemente

constitutive ale dispozitivului, de oare-ce numai dintr'insele se poate ști ce s'a dedus în judecată și cât s'a judecat;

Considerând că în specie Caterina Coandă, prezentându-se înaintea tribunalului, a declarat că se dezistă de la cererea formulată prin petițiunea de intentarea acțiunii, pentru motivul că a angajat altă instanță pe cale ordinară; că Ministerul de Finanțe ne-făcând nici o obiecțiune, trib. respinge cererea ca nesuștinută întemeind hotărîrea sa numai pe declarațiunea de dezi-stare;

Considerând că astfel fiind, ceea-ce s'a dedus în judecată prin concluziunile finale și ce s'a judecat a fost pur și simplu o cerere de dezi-stare și prin urmare motivul întemeiat pe autoritatea lucrului judecat este nefondat;

Asupra motivului III de cosare:

«Greșită interpretare și în consecință violarea art. 45 al. 2 din legea timbrului.

«Trib. de Covurlui admite cererea de restituire a d-nei Ecaterina V. Poenaru, întemeindu-se pe aceia că fiind vorba de un act de partaj voluntar legea timbrului nu supune la nici o taxă de înregistrare asemenea acte.

«Argumentația tribunalului este exactă numai într'atât cât actul de partagiū este un act de simplă împărțeaală între moștenitori, iar nu un act cu denumirea act de partagiū care să conție și alte operațiuni juridice cum bunioară în specie vânzari, ori actele de partagiū intervenite între moștenitori d-nei Maria Doiciu cuprinde și vânzări intervenite între acești moștenitori, în asemenea caz vânzările voluntarii de care vorbește actul de partagiū cade sub prevederile art. 45 al. 2 legea timbrului și prin urmare sunt supuse la plata taxei de înregistrare.

«Tribunalul dispensând de plata taxelor pe d-na Ecaterina V. Poenaru a interpretat greșit și prin urmare a violat art. 45 al. 2 din legea timbrului».

Considerând că legiuitorul prin art. 786 din Cod. civ. declară că partagiul între comostenitori este declarativ, iar nu atributiv de proprietate;

Considerând că în virtutea acestei ficțiuni legale, fiecare moștenitor este socotit că a moștenit întregul său lot direct de la decujus și deci lotul intră în patrimoniul său, fără nici una din sarcinile ce în timpul stării din indiviziune unul sau mai mulți din comostenitori ar fi constituit asupra verii-uruiia din imobile căzute într'un asemenea lot;

Considerând că acest efect al partagiului este constant or-care ar fi modul de eșire din indiviziuni: judiciar sau pe cale de bună înțelegere;

Considerând că în specie Caterina Coandă, obținând în lotul său întregul imobil prevăzut la No. 1 al actului de partagiū, este presupusă legalmente a fi dobândit proprietatea acestui imobil de-a dreptul de la defuncta sa mamă din chiar momentul deschiderii succesiunii, și că frații săi nu au avut nici odată vre-un drept asupra lui; Că prin urmare suma ce Caterina Coandă se obligă să plătească fratelui său Alexandru Doiciu nu poate fi socotită ca prețul porțiunii indivize a acestui comostenitor asupra imobilului în cestiune, de oare-ce printr'o ficțiune legală Caterina Coandă nu a dobândit nimic de la dânsul; că așa fiind taxa percepută de administrațiunea financiară pentru porțiunea ce Alexandru Doiciu ar fi avut în acel imobil înainte de partagiū este lipsită de cauză;

Considerând că este neîndoios că legiuitorul, într'un interes de natură curat fiscală, poate— cu tot principiul proclamat de art. 786 Cod. civ. — să impue la taxa de înregistrare actul de partagiū, dar această voință trebuie să fie clar exprimată, fiind contrarie principiilor de drept comun;

Considerând că singura taxă de înregistrare pretinsă de legea timbrului este cea prevăzută de art. 45 din acea lege, și numai în cazul când eșirea din indiviziune

se face prin vânzarea imobilului la licitațiune publică și imobilul se adjudecă asupra unuia din comostenitori; că acest caz fiind excepțional, el nu se poate întinde prin deducțiune și la alte cazuri de eșire din indiviziune;

Considerând că astfel fiind și acest ultim motiv este neîntemeiat.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘI, SECȘIA I

Audiența de la 31 Octombrie 1906

Președenția D-lui AL. D. DOBRICEANU, Consilier

Preotul Teodor Iordăchescu cu Ion Ionescu

Legea timbrului.—Amenda întreită cerută de art. 24 al. 2 din legea timbrului, în caz când partea nu a depus pe lângă apel, sau opoziție și taxa specială.—Dacă această amendă se poate încasa de instanțele judecătorești.— (Art. 24 al. 2 și art. 53 ult. al. 1. timbrului).

Intru cât nici un text din legea timbrului nu îndrituește pe judecători a încasa amenzi, și de oare ce dispozițiunile penultimului alineat al art. 53 din legea timbrului interzice autorităților judecătorești a anula hârtie timbrată, afară de cazurile arătate în acest text de lege, de aci rezultă, că o parte nu poate justifica plata amenzii cerută de art. 24 al. 2 din legea timbrului de cât cu recipisa fiscului constatând depunerea acelor amende, iar nu prin depunerea ei, în instanță, în numerat sau în coale timbrate.

Astăzi fiind la ordinea zilei judecarea opoziției făcută de Preotul Teodor Iordăchescu de la Biserica Sf. Treime Teiū din București, contra deciziunii cu No. 188/906, a acestei secțiuni, prin care i s'a anulat apelul făcut contra sentinței cu No. 117/906, a tribunalului Ilfov, secția IV, pe motiv că nu a depus pe lângă apel în termenul prescriș de lege și taxa specială de lei una sută, conform art. 24 al. 2, din legea timbrului;

La strigările făcute priciniei a răspuns oponentul, asistat de d-l avocat Stelian Popescu, și intimatul Ion Ionescu de d-l avocat Ștefănescu;

Oponentul declară că se oferă să depună astăzi în instanță, amenda egală cu de trei ori taxa specială datorită asupra apelului în trei coale hârtie timbrată, a o sută lei una;

D-l Ștefănescu se opune zicând, că nu se poate anula timbru, că trebuie plătită amenda conform legii, mai ales că era deșteptat de aceasta prin anularea apelului, și dar ceru a se respinge opoziția;

D-l Popescu răspunde că este indiferent de modul cum se va plăti această taxă, fie în hârtie timbrată care să se anuleze, fie în bani, destul este că legea timbrului să fie satisfăcută în ziua înfățișării, ceea-ce se face astăzi; după care Curtea deliberând, a dat în majoritate următoarea deciziune, care s'a redactat Gr. Ștefănescu, rămânând d-l consilier Al. Dobriceanu de deosibită părere;

Curtea,

Asupra opoziției făcută de Preotul Teodor Iordăchescu în contra deciziunii acestei secțiuni cu No. 188/906, prin care i s'a anulat apelul făcut în contra sentinței civile a tribunalului Ilfov, secția IV cu No. 117/906;

Ascultând pe părți în susținerile lor;

Având în vedere că, prin menționata deciziune opoșată, s'a anulat apelul făcut de Preotul Teodor Iordăchescu, în contra sent. trib. Ilfov, secția IV No. 117/906, fiind că nu a depus în termen taxa specială de una sută lei, conform art. 24 al. 2 din legea timbrului;

Considerând că conform art. 26 din legea timbrului dacă din eroare atari cereri se vor fi făcut fără a se achita și taxa specială cerută de art. 24 al. 2, această cerere nu e nulă de drept, putând partea care a făcut-o să-i dea curs, dacă justifică la prima înfățișare plata unei amende egale cu de trei ori taxele speciale datorite;

Având în vedere că apelantul Preotul Teodor Iordăchescu, nu justifică astăzi în instanță cu recipisa fiscalului plata amenzii egală cu de trei ori taxa specială cerută de art. 24 al. 2 din legea timbrului în conformitate cu dispozițiunile art. 26 din zisa lege;

Că, de și numitul apelant azi oponent declară în instanță că depune drept amendă trei coale a una sută lei, cerând a se anula de Curte, totuși întru cât nici un text de lege nu îndrituiește pe judecători a încasa amenzi, și de oare-ce prin dispozițiunile penultimului aliniat al art. 53 din legea timbrului, se interzice autorităților judecătorești a anula hârtie timbrată, în afară de cazurile anume arătate în acest text de lege, cazuri în care nu este și cel de față, cererea oponentului nu poate fi admisă;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

(ss) Gr. Ștefănescu, M. Vidrașcu, D. A. Mavrodin

Grefier, (ss) N. Brătianu.

O p i n i u n e

Având în vedere că, după art. 26 din legea timbrului, dacă o cerere a fost făcută fără a se fi achitat în același timp și taxele speciale, partea, dacă voește a se da curs cererii sale, trebuie să justifice la ziua înfățișării plata unei amende egale cu de trei ori taxele speciale datorite;

Considerând că acest articol nu arată în ce mod partea are să justifice plata amenzii; că, prin urmare, ea poate justifica această plată, fie prin prezentarea recipisei Administrațiunii financiare constatatoare că s'a încasat amenda, fie prin aducerea de coli timbrate în valoarea egală cu amenda spre fi anulată chiar în instanță, fiind-că și într'un caz și într'altul scopul legii, adică perceperea amenzii, este pe deplin alins;

Că, art. 53 al. penultim și ultim din noua lege modificatoare a legii timbrului din 1906, oprește, în adevăr, pe judecători de a anula coli timbrate în afară de cazurile anume exceptate printr'însul; însă, din simpla citire a acestui art., se vede că această prohibițiune este edictată de lege numai în caz când ar fi vorba de a se complecta timbrul actelor făcute pe hârtie liberă sau pe timbru insuficient; că, legile fiscale fiind de strictă interpretare, este evident că aceste dispozițiuni ale art. 53 nu se pot aplica la plata amenzii de care se ocupă art. 26 din legea timbrului, fiind că în acest caz nu este vorba de a se complecta un timbru, ci de a se justifica plata unei amende care este o penalitate;

Că, așa fiind, și de oare-ce oponentul Preot Teodor Iordăchescu prezintă astăzi în instanță 3 coli timbrate, spre a justifica plata amenzii pentru apelul său care a fost făcut fără taxa specială, Curtea este datoare a primi aceste coli timbrate, a dispune anularea lor și a procedea la judecarea în fond a apelului;

Pentru aceste motive,

Sunt de părere că pentru regularea apelului său conf. art. 26 din legea timbrului, oponentul Preot Teodor Iordăchescu poate fi admis a depune amenda de trei ori a taxei speciale, astăzi în instanță, în hârtie timbrată;

(s) Al. D. Dobriceanu

TRIBUNALUL ILFOV, SECȚIA I

Audiența de la 20 Noembrie 1906

Președenția D-lui M. BERLESCU, Judecător

Ioana D. Zane contra lui Ion Păun și Voica Păun

Sentința civilă No. 649.

Legitimarea copiilor naturali. — Copii născuți sau concepuți afară din căsătorie. — Legitimarea lor prin

căsătoria făcută între tatăl și mama lor după nașterea copilului când aceștia îl vor fi recunoscut fie prin actul de naștere, fie prin act autentic, fie prin actul de căsătorie. — Aplicarea acestei dispozițiuni cu putere interpretativă a art. 304 C. civ. — (Art. 304 C. civ. modificat în 1906).

Conform art. 304 c. civil, modificat prin legea promulgată în Martie 1906, copiii născuți sau concepuți afară din căsătorie, sunt legitimați prin căsătoria făcută după naștere între tatăl și mama lor, când aceștia îi vor fi recunoscut, fie prin actul de naștere fie prin act autentic anterior căsătoriei, fie prin actul chiar de căsătorie. Că această lege se aplică cu putere interpretativă a vechiului art. 304 c. civ.

S'a ascultat d. avocat Zane din partea reclamantei și d-l avocat Guliotti din partea pârâtei;

Tribunalul deliberând, și

Având în vedere, acțiunea intentată de Ioana D. Zane născută Ilie Hristea domiciliată în comuna Dragomirești din Vale, jud. Ilfov, prin petițiunea înregistrată la No. 14.651 din 16 Martie 1901, în contra lui Ioan Păun și Voica I. Păun domiciliați în comuna Gostinari, plasa Sabar acest județ;

Având în vedere că obiectul acestei acțiuni este. ca acest tribunal să oblige pe pârâții Voica I. Păun și Ioan Păun soțul a lăsa reclamantei în plină posesie șapte pogoane și 19 prăjini pământ arabil ce'l deține de peste 12 ani, situat în comuna Gostinari, rămas ei ca moștenire de la unchiul său Stan Hristea, decedat, cerând tot odată obligarea pârâților și la venitul acelui imobil în sumă de 1500 lei, precum și la cheltueli de judecată;

Având în vedere susținerile pârților și actele invocate comunicate la dosar;

Având în vedere, că reclamanta pretinde sus zisa avere cu titlul de rudă colaterală, nepoată de frate a decedatului Stan Hristea Gostinaru; că nu i s'a tăgăduit această calitate și nici s'a făcut vre'o obiecțiune de către vre-una din părți în ce privește imobilul în litigiu; i s'a contestat însă părții reclamante dreptul de a revendica sus zisul imobil pe motiv că reclamanta nu este de cât o rudă colaterală — nepoată de frate — pe când pârâta Voica I. Păun este descendentă fică legitimă, a decedatului Stan Hristea zis și Gostinaru, că în acest caz, averea decedatului se cuvine numai pârâtei Voica I. Păun, care e de drept moștenitoare;

Având în vedere că reclamanta susține prin avocatul său, că Voica I. Păun nu este fică născută legitimă a lui Stan Hristea Gostinaru și nici legitimată;

Având în vedere extractul actului de naștere No. 61 din anul 1869, liberat de Primarul și Oficerul Stărei Civile a comunei Pietrile din pl. Marginei, jud. Vlașca, din textul căruia act, se constată, că Voica Stan Gostinaru astăzi căsătorită cul. Păun, s'a născut în zisa comună în anul 1869 Juna Decembrie, din părinți Stan Gostinaru și Sanda Stan Gostinaru și că înregistrarea acestei nașteri s'a făcut după declarațiunea tatălui copilei, deci dânsul a recunoscut-o;

Având în vedere, că de și la data nașterii Voicăi, tatăl și mama ei nu erau încă căsătoriți, însă cu extractul actului de căsătorie No. 7 din anul 1871 liberat de același Primar și Oficer de stare Civilă a comunei Pietrile, s'a făcut dovada că, între tatăl și mama copilei Voica, a avut loc căsătorie legitimă, după nașterea copilei;

Având în vedere, că în drept după dispozițiunile clare ale art. 304 c. civil, modificat prin legea promulgată în Martie 1906, copii născuți sau concepuți afară din căsătorie sunt legitimați prin căsătoria făcută după naștere, între tatăl și mama lor, când aceștia îi vor fi

recunoscut, fie prin *actul de naștere*, fie prin act autentic anterior căsătoriei, fie prin actul chiar de căsătorie; Că această regulă se aplică cu putere interpretativă a legii vechiului art. 304;

Că în cazul de față pârâta Voica I. Păun de și născută afară din căsătorie — deci copil natural — totuși dânsa este fca legitimată a lui Stan Hristea Gostinaru, de oare-ce a fost recunoscută prin actul ei de naștere și posterior aceleia date tatăl și mama ei s'au căsătorit legitim;

Că așa fiind succesiunea averii lui Stan Hristea Gostinaru revine de drept ficei sale legitimate Voica I. Păun; Prin urmare acțiunea femeiei Ioana Zane, în revendicarea averii numitului decedat, cu dreptul de nepoată de frate este neîntemeiată și cată să fie respinsă Pentru aceste motive, Tribunalul, respinge etc.

(ss) Berlescu, Gr. Ph-rechide.

Grefier (s) P. H. Băltăgescu.

JUDECATORIA OCOLULUI GILORT, jud. Gorj

Cartea de judecată civilă No. 383

Competință.— Acțiuni relative la prestațiuni periodice lunare. — Competința tribunalului a le judeca ca primă instanță, chiar dacă prestația lunară cerută intră în limitele competenței judelei de ocol. — (Art. 55 legea jud de ocol; 187 și 188 Cod. civil).

Judecătoriile de ocoale sunt jurisdicțiuni excepționale și au o competență țărnutită de legea lor organică, a cărei aplicațiune este de o riguroasă interpretare.

Ast-fel, o prestațiune periodică lunară de și coprinde o valoare în limitele competenței judelei de ocol, totuși nepulându-se prevedea din nainte durata ei, spre a se determina totalitatea pretențiunilor, și a se vedea dacă instanța este competente ratiōne materiae, acțiunile relatie la asemenea prestațiuni sunt de competența tribunalului a le judeca în prima instanță.

Judecata,

Asupra acțiunei civile de față:

Ascultând obiecțiunea reclamantelăi.

Având în vedere că excepțiunea de incompetință ratiōne materiae, fiind de ordine publică se poate propune în ori-ce în stare a procesului și chiar de judecător din oficiu (art. 109 Pr. civilă);

Având în vedere că, acțiunea reclamantului se întemeiază pe disp. art. 187 și 188 din Cod. civil, având de obiect a se obliga pârâții fil săi să-i presteze ca pensie alimentară suma de lei 60 lunar;

Având în vedere că această prestațiune periodică lunară, de și coprinde o valoare în limitele competenței judelei de ocol, totuși nu se poate prevedea mai din'nainte durata ei, spre a se determina totalitatea pretențiunilor și a se vedea dacă instanța este competente ratiōne materiae;

Considerând că judecătoriile de ocoale sunt jurisdicțiuni excepționale și au o competență țărnutită de legea lor organică, a cărei aplicațiune este de o riguroasă interpretare;

Considerând că în speță, totalitatea pretențiunilor, ca și ar forma valoarea litigiului, fiind indeterminabilă și judecătoria ne putând preciza prin anticipație dacă este competente ratiōne materiae, urmează a se daclara incompetința de a statua asupra acestei cereri, rămâind ca reclamantul să-și îndrepteze de va voi, cererea sa înaintea tribunalului de județ, singurul în drept a statua în privința unor asemenea cereri, ca instanță de drept comun.

Văzând și disp. art. 55 din legea judecătoriilor de pace și 109 din pr. civilă.

Pentru aceste motive declină competența.

Judecător (s) Gh. P. Rădulescu

Grefier (s) V. Hărănaci

TRIB. CIV. DIN GAND (S-a civilă)

Audiența din 24 Decembre 1904

Testament olograf. — Verificare de scripte. — Puterea judecătorilor. — Presumțiuni. —

Tribunalele pot să procedă prin ele înșile la verificarea scrierei și semnăturii unui testament olograf, atât prin examinarea grafică a testamentului cât și prin martori și presupțiuni.

(Din La Flandre judiciaire din 1904).

Observație. — Vezi în acelaș sens, Cas. fr. Sirey, 93. 1. 134 și Sirey, 94. 1. 240; Trib. Gand, *Flandre judiciaire* din 1896, No. 4, p. 60; D. Alexandresco, t. IV, p. 432, nota 1, etc.

(N. R.)

TRIB. CIVIL DIN GAND (S-a civilă)

Audiența din 18 Noembre 1905

Medic. — Onorariu. — Gravitatea boalei. — Avera bolnavului. — Aprecierea tribunalelor.

Pentru a se determina onorariul datorit unui medic, tribunalele trebuie să aibă în considerație, pe de o parte, experiența și notorietatea medicului, iar pe de alta, gravitatea și timpul boalei, succesele sau lipsa de succes al tratamentului, precum și averea bolnavului.

Observație. — Vezi în același sens, același tribunal, *La Flandre judiciaire* din anul 1895, p. 380 și din anul 1896, p. 63; Trib. Audenarde, *Flandre judiciaire* din 1893, p. 79; Mai vezi încă *Pandectes belges*, vis *Art de guérir*, 131 bis urm., *Chirurgie*, 38 urm., *Honoraires des médecins*, 9 urm., Dalloz, *Répert. Supplément*, v^o *Médecine*, 76 urm., etc.

(N. R.)

INFORMAȚIUNI

Anunțăm cu multă plăcere că în editura *Curierului Judiciar* a apărut în broșura interesantul studiu:

Importanța unei case de asigurări agricole. — **Necesitatea înființării ei de către stat**, ce d-l Ștefan Chicoș a publicat în acest ziar. **Prețul 2 lei.**

D-l Ștefan Chicoș care a făcut studii strălucite la Berlin, de unde a obținut titlul de Doctor în drept, actualmente se află stabilit ca avocat la Pitești, și suntem informați că, în curând se va stabili în București.

* * *

A apărut:

In Tipografia «Curierului Judiciar» Ediția III-a **Legea și procedura electorală pentru Camera și Senat, consiliul comunal și județean, adnotată cu jurisprudența Inaltei Curți de casație până la zi, de d-l George St. Bădulescu, prim-grefier la Inalta Carte de casație.** Prețul: 3 lei broșat; 4 lei legat flexibil în pânză.

Comandele se primesc la «Curierul Judiciar».